

æter for at foretage en Handling, som Læreren ved Hovedskolerne eller et andet forud instrueret, forstandigt Menneske i Sognet kan lære at udføre akkurat lige saa godt paa ringere Tid." Det er et revolutionært Forslag, det erkender jeg, et Forslag, som maaske kan faa ret svære og for farlige Konsekvenser, men det er dog et Forslag, som ikke har mødt nogen som helst Modstand i den kompetente Forsamling, hvor det blev fremsat. Det drejer sig om et Forhold, hvor der kan spares store Summer.

Det her foreliggende Lovforslag er slet udarbejdet og medfører Uklarhed. Men det maa man kunne komme ud over.

Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en kort Udvalgsbehandling, hvorunder de af mig særlig fremhævede Spørgsmaal kan drøftes, idet jeg samtidig udtaler Haabet om, at vi til næste Aar maa faa den Revision af Embedslægeloven, som vi egentlig skulde have haft i Aar.

Elna Munch: Jeg skal ikke komme ind paa, om det er betimeligt at tage hele Loven op til Revision; vi har jo faaet dette Forslag om Ændringer i den ellefte Time saaledes, at der er et Moment deri, som haster, og derfor maa der træffes Afgørelse i Sagen inden Aarets Udgang. Det Forslag om Ændringer, som ligger for os, gaar ud paa, at Antallet af Kredslæger efterhaanden indskrænkes; samtidig forøges Befordringsudgifterne i nogen Grad, men alt i alt betyder den foreslaaede Ordning vel en Besparelse, og der vil neppe være nogen Betænkelighed ved at gaa dertil. Med Hensyn til de meget omtalte fire Embedslæger, hvoraf det ærede Medlem Hr. Johannes Lou nu erklærede, at een havde trukket sig tilbage, saaledes at det kun er tre, det drejer sig om, synes jeg, at man maa misbillige, at de ikke i rette Tid har underkastet sig Prøven; men paa den anden Side mener jeg, at det vil være vanskeligt ganske roligt at lade disse Læger falde. Jeg mener derfor, at Spørgsmaalet maa tages op til Drøftelse, og da der fra anden Side er forlangt Udvalgsbehandling, skal jeg ikke komme nærmere ind paa det, men anbefale, at Udvalgsbehandlingen bliver saa kort som muligt.

Raunkjær: Ved Finanslovbehandlingen i Fjor tillod jeg mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister vedrørende den midlertidige Ordning, der

siden 1923 har været gældende for Kredslægeembedet i Bølling-Nørre Herred, idet Amtslægen i Ringkøbing, der samtidig er Kredslæge for Ulfborg-Hind Herred, tillige siden 1923 har været konstitueret som Kredslæge i Bølling-Nørre Herred. Amtslægen i det store Ringkøbing Amt beklæder altsaa tre Embeder, og med Kendskab til Forholdene i Ringkøbing Amt er det ikke vanskeligt at forstaa, at en saadan Ordning ikke kan være tilfredsstillende, hverken for den vedkommende Embedsmand eller for Befolkningen og ej heller for Staten.

Det er derfor naturligt, at Sogneraadene indenfor Bølling-Nørre Herred er indgaaet til Ministeriet med Andragende om, at Embedet for Bølling-Nørre Herred maatte blive besat med en Læge, der boede i Kredsen. Ved Finanslovbehandlingen i Fjor spurgte jeg den højtærede Minister om hans Stilling til dette Forhold, og den højtærede Minister udtalte i sit Svar til mig, at den midlertidige Ordning vilde blive opretholdt, indtil Embedslægeloven kom til Revision i 1925; det er det, som sker i Øjeblikket, og jeg følger for saa vidt Ministerens Anvisning ved her ganske kort at fremdrage Spørgsmaalet, saa meget mere, som der i Landstingsudvalgets Betænkning, saa vidt jeg kan se, netop hentydes til dette Forhold. Jeg har ogsaa læst Sundhedsstyrelsens Aarsberetning for 1924, og der er, ikke fra den nuværende, men fra den daværende Amtslæge i Ringkøbing Amt, en Indberetning, som angaar netop det Forhold, jeg her tillader mig at tage op til Behandling.

I Landstinget er man enedes om at give Lovforslagets § 1 en Affattelse, hvorefter Lægekredsenes Antal efterhaanden skal ned fra 80 til 70. Jeg kan i saa Henseende fuldt ud slutte mig til mit Partis ærede Ordfører i alle hans principielle Betragtninger, og for saa vidt er jeg heller ikke i mindste Maade i Uoverensstemmelse med de principielle Udtalelser, der allerede er faldet med Hensyn til at foretage en forsvarlig Reduktion af Embedsmændenes Antal. Jeg hørte ogsaa med stor Interesse det ærede Medlem Hr. Hækkerup under første Behandling af Finanslovsforslaget, vistnok sammen med flere andre ærede Medlemmer, fremdrage det Forhold. Jeg er altsaa ikke principielt uenig med det ærede Medlem Hr. Hækkerup og disse ærede Medlemmer, men jeg har ment, navnlig efter den Henstilling ovre fra Vestjylland, jeg fik i Fjor og nu igen for ganske nylig, at maatte drage en Sammenligning mellem Forholdene i Vestjylland og Forholdene f. Eks. i Sorø Amt, for de er meget for-